

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Od 2007. su bile prekoračene dnevne granične vrijednosti i godišnje granične vrijednosti za PM₁₀ u 35 odnosno u 9 područja. Uprkos toj povredi članka 13. stavka 1. u vezi s Prilogom XI. Direktive 2008/50/EZ, Republika Poljska protivno članku 23. stavku 1. podstavku 2. Direktive 2008/50/EZ u planove za kvalitetu zraka nije uključila djelotvorne mjere kako bi ta prekoračenja trajala što je moguće kraće.

Nepostojanje učinkovitosti odgovarajućih mjera među ostalim proizlazi iz vremenskog razdoblja prekoračenja graničnih vrijednosti kao i činjenice da pravnim propisima nisu utvrđene vrijednosti emisija za goriva u području individualne proizvodnje toplinske energije i emisijskih standarda za individualne toplane.

⁽¹⁾ SL L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. lipnja 2016. uputio Tribunale di Milano (Italija) – Sacko Moussa protiv Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Predmet C-348/16)

(2016/C 343/40)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sacko Moussa

Tuženik: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Prethodna pitanja

Treba li Direktivu 2013/32/EU ⁽¹⁾ (osobito članke 12., 14., 31. 46.) tumačiti na način da je njome dopušten postupak poput talijanskog (članak 19. stavak 9. Zakonodavnog dekreta 150 iz 2011.) u kojemu je sudu kojem se obratio tražitelj azila – čiji je zahtjev po završetku punog ispitnog postupka sa saslušanjem, odbilo upravno tijelo nadležno za ispitivanje zahtjeva za azil – dopušteno izravno odbaciti pravni lijek podnesen sudu, a da ne mora ponovno saslušati samog tražitelja azila, u slučaju kad je taj pravni lijek očito neosnovan te stoga nema nikakve mogućnosti pobijanja odluke upravnog tijela?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Žalba koju su 24. lipnja 2016. podnijeli Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-316/13, Pappalardo i dr. protiv Komisije

(Predmet C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C (zastupnici: V. Cannizzaro i L. Caroli, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelji od Suda Europske unije zahtijevaju da:

- prvenstveno, ukine presudu Općeg suda donesenu 27. travnja 2016. u predmetu T-316/13, i vrati predmet na odlučivanje Općem sudu uz poštovanje pravnih načela koja je Sud utvrdio.
- podredno, ako, u smislu članka 61. Statuta, ako smatra da stanje postupka to dopušta, odluči o meritumu zahtjeva za naknadu štete koji su žalitelji iznijeli u tužbi koju su prvotno podnijeli Općem sudu i, osobito:
  1. utvrdi izvanugovornu odgovornost Europske komisije za štetu prouzročenu žaliteljima donošenjem Uredbe br. 530/2008 o uvođenju hitnih mjera u pogledu plivarica tunolovki koje love plavoperajnu tunu u Atlantskom oceanu, istočno od 45° zapadne geografske dužine, i u Sredozemnom moru ⁽¹⁾, koju je Sud poništio presudom od 17. ožujka 2011., donesenom u predmetu C-221/09;
  2. i, Komisiji naloži snošenje troškova koji su prouzročeni žaliteljima.
- Komisiji naloži snošenje svih troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- I. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je isključio važnost svojeg rješenja od 14. veljače 2012. u predmetu T-305/08, za utvrđivanje opsega proglašenja ništavosti iz presude AJD Tuna u pogledu Uredbe br. 530/2008.

Kako bi se u njemu donijela odluka o obustavi postupka u predmetu T-305/08, rješenjem od 14. veljače 2012. presuda AJD Tuna protumačena je na način da je njome u potpunosti prihvaćen tužiteljev tužbeni zahtjev u tom predmetu, to jest, zahtjev za proglašenjem ništavosti članka 1. Uredbe br. 530/2008. Stoga je utvrđenje opsega proglašenja ništavosti iz presude AJD Tuna predmet odluke donesene u rješenju od 14. veljače 2012.

Iz toga slijedi da je Opći sud u pobijanoj presudi trebao primijeniti proglašenje ništavosti iz presude AJD Tuna u pogledu Uredbe br. 530/2008, čiji je opseg utvrđen u njegovom rješenju od 14. veljače 2012. u predmetu T-305/08.

- II. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da povreda načela nediskriminacije Uredbom br. 530/2008 nije ozbiljna i očita.

Opći sud nije utvrdio da je teška i očita povreda načela nediskriminacije već navedena u presudi AJD Tuna. Osim toga, Opći sud propustio je primijeniti načela formulirana njegovom vlastitom sudskom praksom u presudi od 11. srpnja 2007., *Schneider Electric/Komisija*, T-351/03 (EU:T:2007:212), i u presudi od 3. ožujka 2010., *Artegodan/Komisija*, T-429/05 (EU:T:2010:60). Naposljetku, Opći sud nije primijenio test koji je Sud formulirao u svojoj presudi od 16. srpnja 2009., *Komisija/Schneider Electric*, C-440/07 P, (EU:C:2009:459)..

⁽¹⁾ SL L 155, str. 9.